

۷۳

سوسیالیسم امروز

۱۲ آبان ۱۳۹۷ - ۳ نوامبر ۲۰۱۸

www.simroz.org

S_zijji@yahoo.se

سرمدیه: سلام زیجی

اعتراض به ماهها عدم پرداخت حقوق

۱۵ تن از کارگران متعرض هپکو به جسی و شلاق محکوم شدند

حکم کثیف و ضد انسانی شلاق و تازیانه بر پشت کارگران را نباید تحمل کرد!

صفحه ۳

افتتاح یک فرودگاه جدید بر گورستان جدید کارگران در استانبول!

سلام زیجی

رجب طیب اردوغان، رئیس جمهور اسلامی یک دولت ضد کارگری و ضد آزادیخواهی، روز دوشنبه ۷ آبان ماه، فرودگاه جدید شهر استانبول را در حالی افتتاح کرد که تا این تاریخ حداقل ۴۰ کارگر در این پروژه جان باخته اند.

افتتاح یک فرودگاه مجلل بر گورستان جدید کارگرانی که با درد و رنج و مرگ و بی حقوقی آنها توأم بوده و هست، به هدف سود آوریهای کلان و نمایش مسخره "دست آورد بزرگ" برای یک مشت سرمایه دار انگل و دولت بورژوا اسلامی - ناسیونالیستی آنها به سر انجام رسیده است. اسم واقعی "فرودگاه بزرگ جدید استانبول" به عنوان فرودگاه گور کن کارگران ترکیه باید نام گذاری گردد! اگر ما با یک زره شرف و اخلاق و یک سیستم بسیار اندک نزدیکی به انسانیت روبرو میبودیم، میبایست چهارگوشه آن فرودگاه را با پیگیره طلائی تک تک کارگران جانباخته "تزیین" میگردید، نه عکس و نقش و نگار یک سیستم ضد انسانی و یک مشت جانی و مرتجع در تاریخ ترکیه!

افتتاح این فرودگاه که گویا بعد از ۱۰ سال دیگر و بعد از تمام شدن "تمام فازهای" آن به بزرگترین

صفحه ۲

پیام من ادامه مبارزه و استمرار آن است

(گفتگوی نشریه سوسیالیسم امروز با چند معلم در تهران در باره اعتصاب معلمان)

صفحه ۴

حق با روحانی شیاد و فاسداست، اما!

صفحه ۶

افزایش خشونت ها در برابر زنان در افغانستان

صفحه ۵

پولی سازی مدارس دولتی سدی بزرگ برای یادگیری و فشار مضاعف بر خانواده ها!

صفحه ۱۴

چند خبر و گزارش کارگری و توده ای در هفته ای که گذشت

صفحه ۷

در صفحات دیگر: دو اطلاعیه نهادهای کارگری علیه حکم جنایتکارانه شلاق علیه کارگران هپکو

کوبانی: پیروزی، مخاطرات

تجاربها، درسها

باز تکثیر پاسخ سلام زیجی به سوالی در میزگرد...

صفحه ۹

کارگران جهان متحد شوید!

افتتاح یک فرودگاه جدید ...

۵۰۰ کارگر معترض به شرایط کاری در فرودگاه استانبول بازداشت شدند

۵۰۰ کارگر معترض به شرایط بد کاری در مکان احداث ترمینال سوم فرودگاه جدید استانبول توسط پلیس ترکیه بازداشت شدند.

اعتراضات کارگران فرودگاه جدید استانبول پس از تصادف اتوبوس کارگران که منجر به زخمی شدن ۱۷ کارگر شد، شکل گرفت

فرودگاه جهان تبدیل می‌گردد، بعد از سالها بکار گیری نیروی ارزان قریب به ۳۲ هزار کارگر ساختمانی، و بعد از بارها سرکوب اعتراضات کارگران مشغول بکار در فرودگاه و بازداشت آنها، و به دنبال به گرو گرفتن هر باره دستمزدهای ناچیز بخش زیادی از کارگران، و بلاخره بعد از جان گرفتن جان عزیز دها کارگر، این مرکز تجارت اسلامی و سرمایه داری حاکم ترکیه به سر انجام رسید و جناب اردغان توانستند همراه با همسر لچک بر سرش در کنار عکس آتاتورک این گورستان را به اسم "بزرگترین فرودگاه جهان در استانبول" افتتاح نمایند.

بنا به اخبار اتحادیه کارگران ساختمانی ترکیه اساسا به دلیل فشارهای دولت برای تعجیل و اعمال فشار بر کارگران و کارکنان به منظور آماده شدن این پروژه در موقد مقرر در تاریخ ۲۹ اکتبر ۲۰۱۸، نه تنها عاملی بوده در افزایش رقم بالای مرگ کارگران بر اثر سوانح کار، که بارها اعتراض کارگران به شرایط سخت کار، ندادن به موقع دستمزدهایشان و غیره با سرکوب و کسپیل نیروی سرکوب نیز رویرو بودند. "نیت دمیر" رئیس اتحادیه کارگران ساختمانی با اشاره به مرگ کارگران ساختمانی در این پروژه گفته، "تعیین موعد ۲۹ اکتبر برای افتتاح این فرودگاه یکی از دلایل اصلی مرگ کارگران است". او به خبرگزاری آسوشیتدپرس گفته بود که "این فرودگاه به یک گورستان تبدیل شده است و فشار بی وقفه کار و ساعت های طولانی انجام کار، از جمله دلایل مرگ کارگران است". همچنین تظاهرات اعتراضی در رابطه با شرایط کار، دستمزد پایین و مرگ و میر کارگران ساختمانی در ماه سپتامبر از سوی اتحادیه‌های مستقل کارگری برگزار شد و به صورت رسمی اعلام شد که ۳۰ نفر از کارگران از جمله رهبران این اتحادیه‌ها بازداشت شده اند.

اما حداقل انتظار از اتحادیه کارگران ساختمانی ترکیه این است که به آسانی دست از سر دولت ضد کارگری ترکیه بردارد. گرفتن خسارت ناشی از این جنایت، تامین همیشگی هزینه خانواده کارگران قربانی، تلاش برای به محاکمه کشاندن دولت و سرمایه داران دست اندرکار این پروژه به عنوان مسببین مرگ کارگران، و خواست آزادی فوری فعالین بازداشت شده، از جمله مطالبات فوری هستند که میتوان نه تنها کارگران ساختمانی که کل طبقه کارگر ترکیه را حول آن به میدان آورد. گرمای باد یاد کارگران جانباخته در گورستان جدید کارگران، "فرودگاه جدید استانبول"!

S_zijji@yahoo.se

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

حکم کثیف و ضد انسانی شلاق و تازیانه بر پشت کارگران را نباید تحمل کرد!

اعتراض به ماهها عدم پرداخت حقوق

۱۵ تن از کارگران معترضی هپکو
به حبس و شلاق محکوم شدند

مرکز
بر
شلاق

دوباره طبقه کارگر و جامعه شاهد صدور یکی از کثیف ترین و جنایتکارانه ترین احکام علیه طبقه کارگر ایران از جانب جمهوری اسلامی است. حکمی که سکوت در مقابلش و یا اجازه دادن به عملی شدن آن، به ویژه در شرایط کنونی اوضاع سیاسی کشور، یک شکست بزرگ سیاسی و اخلاقی برای طبقه کارگر و کل شهروندان شرافتمند و مبارز محسوب خواهد گردید! باید جلو این جنایت با تمام قدرت و با قاطعیت ایستاد!

اخیرا "دادگاه کیفری" اراک ۱۵ تن از کارگران مبارز شرکت هپکو را که در خرداد ماه امسال در اعتراض به تعویق چندین ماه دستمزد خود و نامشخص بودن وضعیت شرکت، تجمع برپا کرده بودند، به اتهام کذایی "اخلال در نظم عمومی از طریق شرکت در تجمعات و تظاهرات غیر قانونی" و "تبلیغ علیه نظام"، هریک به یک سال حبس و ۷۴ ضربه شلاق تعزیری، در مجموع ۲۴ سال و ۶ ماه حبس و ۱۱۱۰ ضربه شلاق محکوم کرده است. این حکم ضد انسانی عکس العملی تنبهی دولت و کارفرما بود به اعتراض کارگران مبارز شرکت هپکو در اعتراض به تعویق چندین ماه دستمزد و نامشخص بودن وضعیت شرکت. در واقع اقدام تنبهی برای اینکه چرا حقوق معوقه خودت را طلب میکنید! و بدینوسیله و با این احکام وحشیانه اعلام هشدار به همه کارگران و مراکز کارگری است که در دوره های اخیر دامنه اعتصابات و اعتراضاتشان گسترش پیدا کرده است. هشدار به طبقه ای که همه تولیدات و نعمات و حقوقهای جامعه و سرگوبگران خودش را نیز تامین میکند اما خود

محرومترین محرومها از برخورداری از حداقلی از یک زندگی انسانی است. سرمایه داران زالو صفت و دولت اسلامی شان با این نوع رفتار با طبقه کارگر به ستوه آمده و متحمل شرایط فلاکت بار اقتصادی و دستمزد و نان سفره خانواده شان نیز به گروه گرفته شده است، میگوید باز هم ساکت باشید! اعتراض نکنید تا "امنیت کشور به خطر نه افتد" و اما جواب شایسته طبقه کار به آنها باید یک پاسخ روشن باشد: شما غلط میکنید!، لعنت به خودتان و کشورتان!، ما حقمان را از حلقوم کثیفتان بیرون خواهیم کشید!.

کارگران!، مردم آزادیخوا و شرافتمند!

باید در مقابل حکم ضد انسانی شلاق و تازیانه بر پشت کارگران ایستاد! مقابله با این بی حرمتی و توهین آشکار به کارگر وظیفه هر انسان شرافتمند و آزادیخواهی است. باید تف کرد به این دولت و دادگاه و کارفرما و مقامهای دولتی و شلاق زنانی که خود از قبل تلاش، کار، درد و رنج مستمر کارگران زندگی انگلی و مفت خورشان را تامین میکنند، اما همزمان به این شکل وقیحانه و بی مهابا حکم زندان و شلاق و تازیانه بر پشت کارگران صادر میکنند و مجری و نظاره گر آن نیز هستند. باید در برابر این رفتار ضد انسانی و بربریت سازماندهی شده علیه طبقه کارگر ایران ایستاد. میتوان صدور حکم شلاق و تازیانه بر پشت کارگران را به یک اعتراض گسترده و سراسری در مراکز مختلف کارگری در ایران و خارج کشور علیه جمهوری اسلامی تبدیل کرد.

حزب سوسیالیست انقلابی ایران ضمن اعلام انزجار عمیق خود از این حکم جنایتکارانه قرون وسطی، کارگران هپکو و کل طبقه کارگر ایران و همه تشکلهای و نهادها و فعالین کارگری در ایران و خارج کشور را به اعتراض متحد و قدرتمند در برابر این جنایت فرامیخواند.

مرگ بر حکومت شلاق و اعدام جمهوری اسلامی!

زنده باد اتحاد و آگاهی طبقاتی کارگران!

زند باد جمهوری سوسیالیستی!

حزب سوسیالیست انقلابی ایران

Iransocialist2017@gmail.com

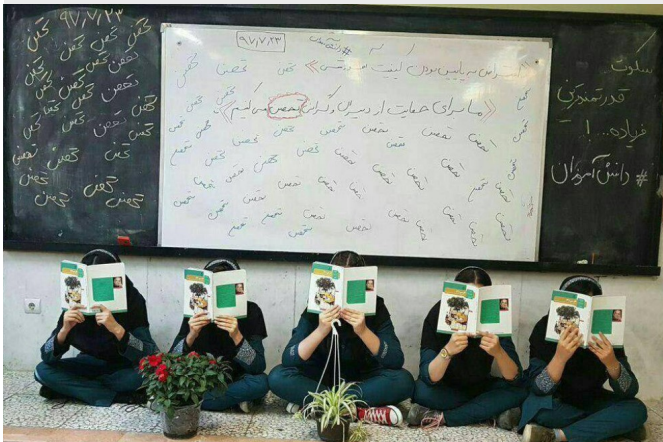
۸ آبان ۱۳۹۷

۳۰ اکتبر ۲۰۱۸

نه به تحریم اقتصادی، نه به امریکا، نه به جمهوری اسلامی،!

پیام من ادامه مبارزه و پیگیری و استمرار آن میباشد

(گفتگوی همکار نشریه سوسیالیسم امروز با چند معلم در تهران در باره اعتصاب اخیر معلمان)

سوال: ضرورت این اعتصاب چه بود؟

پاسخ: این اعتصاب برای گرفتن حق خودمان بود، برای حفظ جایگاه شغلی و اجتماعی و برای برآورده شدن اهداف معلمان که عموماً صنفی است می باشد. این اجتماع "غیر قانونی" نبوده و بیشتر جهت طرح دوباره خواست صنفی این قشر می باشد که باتوجه به وضعیت اقتصادی و گرانی سرسام آور در ایران و پائین بودن حقوق معلمان این اعتصاب ضروری بود صورت بگیرد و به همین خاطر نیز شکل گرفت.

سوال: خواست شما صرفاً اقتصادی و برای معلمان بود؟

پاسخ: نه تنها این نبود، خواست آزاد کردن جند همکاران در زندان، و دفاع از آموزش پرورش ایمنی تر و همچنین سیستم آموزشی که هیچ دانش آموزی بخاطر بی پولی در آن محروم نباشد. اما چنانچه حقوق ناکافی باشد هم به ضرر معلم و هم به ضرر دانش آموز می باشد زیرا معلم به جای پژوهش و تحقیق و مطالعه مجبور به تلاش برای افزایش درآمد از منابع دیگر می باشد که به طور خودبخود کاهش کیفیت آموزش را در پی دارد. با توجه به اینکه بنیه و پایه هر جامعه ای آموزش و پرورش یک کشور است پایین آمدن کیفیت آموزشی با عقب ماندن جامعه از پیشرفت همراه خواهد شد. بنابراین حفظ شان معلم و تامین معیشت معلمان مستقیم و غیر مستقیم بر کل کشور تاسی گزار است. مورد دیگر تبعیض جنسیتی بین معلمان مرد و زن می باشد برای نمونه به معلمان ریاضی مرد بیشتر از معلمان زن پول می دهند چون سرپرست خانواده می باشند و این یک دیدگاه اجتماعی و سیستم غالب است و البته بسیار نادرست است.

سوال: فکر میکنید میتوان در چهارچوب این نظام به خواسته های معلمان دست پیدا کرد؟

پاسخ: در رابطه با به نتیجه رسیدن یا نرسیدن این مطالبات قطعاً جمهوری اسلامی خود مانع جدی سر راه این خواسته ها است. به علاوه با شکاف انداختن بین معلمان و برخی ترفند دیگر میخواهند کار خودشان را بکنند و فقط ما را یکجوری با حداقلهای ناچیزی راضی و یابا روش ایجاد ترس و سرکوب همینطوری ساکت نگاهدارند. به عنوان مث این دفعه آمدن در کنار بازداشت چند همکاران با پرداخت بیست هزار تومان ناچیز سختی کاری را که قطع کرده بودند سعی در خفه و مسکوت نمودن این مطالبات خواهد نمودند. شکی نیدت رژیم مطالبات ما را کامل نمی دهد و نیاز به پیگیری مداوم و آگاهی و استقامت بیشتر معلمان و دانش آموزان دارد.

سوال: شما چه پیامی به معلمان و دیگر شهروندان دارید؟

پاسخ: پیام من به عنوان یک معلم که بیش از بیست و هفت سال در مناطق محروم استان تهران و حاشیه تهران خدمت کرده ام ادامه مبارزه و پیگیری و استمرار آن میباشد. به امید پیروزی و تحقق خواست های به حق معلمان زحمتکش، باتشکر!

کشور ایران، دوبار، دو تجربه، و دو آلترناتیو ارتجاعی را در عرض یکصد سال اخیر تجربه کرده است. هم تاریخ سیستم عقب مانده و سرکوب گر شوینستی- سلطنتی و هم تاریخ عقب مانده تر و قرون وسطی تر و جانی تر از نوع حکومت اسلامی. هر دو تجربه، تجربه مملو از خون و کشتار، و استبداد و جنایت و زندان و شکنجه و اعدام و بی حقوقی و زند آزادی و برابری و رفاه جامعه است، هر دو ضد کارگری و کمونستی، هر دو حافظ یک مشت سرمایه دار انگل و سرکوبگر و دزد و فاسد. اکنون نوبت این است که کارگر و جنبش سوسیالیستی مدعی باشد! باید به میدان بیاد، باید قدرت را بگیرد. راه قدرت یابی اش نیز دقیقاً پیگیری و پایی فشاری بر صف مستقل طبقاتی خود، به یک سیاست روشن، شفاف و انقلابی، درس گرفتن از تجربه سال ۵۷، پرهیز از پوپولیسم بازی و "همه با هم" بودنهای فریبکارانه، و دست بردن به ابزارهای سرنگونی طلبانه به شیوه انقلابی در بعد کارگری، توده ای، حزبی، مسلحانه، و اتکا صرف به مبارزه و سیاست و صف مستقل و واحد سوسیالیستی جنبش خود!

iransocialist2017@gmail.com

کارگران، زنان، جوانان، مردم مبارز و تشنه آزادی و برابری!

برای رسیدن به اهداف خود به صف کارگران و سوسیالیستها، و به حزب سوسیالیست انقلابی ایران بپیوندید! این حزب، حزب شما است! حزب سوسیالیست انقلابی را به جامعه معرفی کنید و در حمایت از آن در شکل محافل و دستجات مختلف خود را سازمان بدهید، خود را با رهبری حزب هماهنگ کنید، و بطور منظم با ما در تماس باشید.

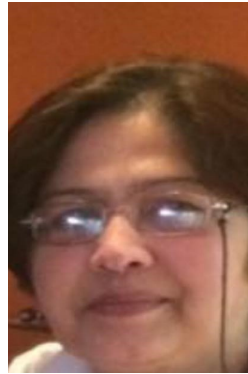
iransocialist2017@gmail.com

آزادی، برابری، رفاه، امنیت!

یک رکن بسیار مهم پیروزی جامعه ای که خواهان آزادی و برابری و رفاه و امنیت است توجه جدی به سیاستهای رادیکال، شفاف، بدون تعارف و بدون توسل به رویکرد فاسد دیپلماسی بازی با "توده ها" و دنیای سیاست، از جانب احزاب سیاسی و نوینی مانند حزب سوسیالیست انقلابی ایران است.

این حزب را به عنوان حزب راستین طبقه کارگر، حزب واقعی آزادی زن، حزب جوانان انقلابی، و حزب سازمانده و رهبر جنبش ما برای سرنگونی قهر آمیز جمهوری اسلامی و کلیت نظام فاسد سرمایه داری، استقرار آزادی، برابری و یک نظام سوسیالیستی در آینده بعد از نابود کردن این رژیم جهل و جنایت باید شناخت و به آن پیوست (س-ز)

افزایش خشونت ها در برابر زنان در افغانستان!

ماریا یوسفزی

زنان طی تاریخ متداوم در افغانستان تحت خشونت های مذهبی، سیاسی، اجتماعی و سنتی قرار گرفته اند.

خشونت در برابر زنان مثل قانون شده است. زنان حق انتخاب و حق زندگی شخصی خود را ندارد چون جامعه مرد سالار و زن ستیز و مذهبی است. تمام تصمیمات زندگی را مردان میگیرند. زن مثل ابراز خرید و فروش میشود و در جامعه افغانی تمام قوانین بالای زن تطبیق میشود. زن پس از خدا سجده شوهر را کند. در این اواخر حادثات دلخراش بوقوع پیوسته که چندی قبل چندین زن به جرایم مختلف سنگسار شد و شلاق زده شده اند.

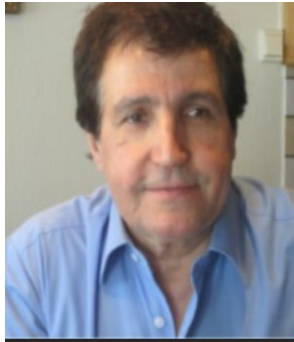
در شمال افغانستان دو خانم را به جرم گفتگو تلفونی با مرد نامحرم شلاق زدند. روستای "قرایی" در ولسوالی درزاب تحت کنترل طالبان است و این رویداد در این منطقه رخ داده است. طالبان دو زن را به اتهام گفتگو تلفنی با نامحرم در مقابل اهالی روستا شلاق زدند. این زنان متاهل هستند.

این رویداد به تاریخ پانزدهم میزان/مهر رخ داده اما خبر آن اکنون به مقام های محلی رسیده است. ویدئوی این رویداد نیز در شبکه های اجتماعی منتشر شده است. در این ویدئو دو مرد با شلاق به سر و بدن دو زن چادری پوش/برقع پوش که در مقابل شان نشسته اند، می کوبند. آنها در ویدئو به زبان ازبکی گپ می زنند. زنان با ناله می گویند که "بد کردند و توبه می کنند". یکی از مردان از زن می پرسد کی بود که به تو زنگ زد؟ و زن در پاسخ می گوید برادرم بود.

در ویدئو تصویر چندین زن دیگر چادری پوش نیز دیده می شود. و این خشونت ها تا وقتی خود زنان به حقوق خود پی نبرند. تا وقتی که حکومتی مدهبی و مردسالار حاکم باشد، تا وقتی که زن و مرد آزادیخواه برای ادعای حق خود مبارزه نکند. این جنایتها ادامه دارد. سکوت در برابر ظلم خیانت است.

	درخواست عضویت از حزب
فرم ویژه درخواست عضویت در حزب سوسیالیست انقلابی ایران	
نام :	
نام خانوادگی :	
محل سکونت :	
شغل :	
علل پیوستن به حزب :	
سابقه فعالیت سیاسی :	
در چه زمینه ای علاقمند به فعالیت هستید؟	
آیا کسی را در صفوف حزب می شناسید؟	
تلفن :	
ای میل :	
اینجانب با قبول برنامه، اساسنامه، سیاست و اهداف حزب سوسیالیست انقلابی ایران، از حزب درخواست عضویت می نمایم. متعهد میشوم که منظم به حزب حق عضویت پرداخت نموده و در راستای پیشبرد اهداف حزب بطور متشکل به فعالیت خود ادامه بدهم. به حراست از امنیت و موازین و پرنسیپهای حزب متعهد بوده، و اعلام میکنم که در جهت سیاستهای حزب برای سرنگونی نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی و دستیابی به یک جامعه سوسیالیستی، آزاد، برابر و مرفه با تمام توان تلاش و مبارزه نمایم.	
امضا... تاریخ...	
www.simroz.org	آدرس مایل ارسال درخواست عضویت
iransocialist2017@gmail.com	

بر قرار باد جمهوری سوسیالیستی!

**تحریم
اقتصادی
جنایتکارانه
امریکا و
پاوه گویی
حسن روحانی
جنایتکار**

حسن روحانی روز چهارشنبه نهم ابان در جلسه دولت فاسدش با اشاره به نزدیک شدن زمان اعمال تحریم های نفتی امریکا علیه ایران گفت مردم بدانند که "دولت از این تهدیدات امریکا هراسی ندارد". در این باره هم حسن فاسد راست میگوید!.

دولت حسن روحانی و سران حکومت نه اینکه هراس ندارند بلکه خوشحال هم میشوند. چون اینها با جنگ، اعدام و خونریزی، سرکوب و بحران تا امروز زندگی کرده اند و با بحران اقتصادی و گرسنه تر شدن کودکان و کارگران آنها بیشتر میدان کف چرانی و عمر خریدن برای نظام و فضای سرکوب بدست می آورند. با این شیوه های خدا دادی میتوانند بیشتر سر کار بمانند. در این شرایط بلبشو پول زیادی هم گیرشان میاید. اما اکثریت جامعه به خصوص کارگران و محرومان بدبخت و بدبخت میشوند. دولت هم شاد و پول دارتر میشوند. حسن پشمیدین گفت شما نمیتوانید نفت ایران را قطع کنید، شما میخواهید مردم ایران را عصبانی کنید. این اخوند بد نام مثل اینکه از بچگی با دروغ گفتن و شعار دادن نافتش را بریده اند. اما مردم واقعیت را میبینند محاصره اقتصادی امریکا تاثیر منفی و درد اور روی زندگیشان میگذارد. اما آقای روحانی شما و سران حکومت با هیچ مشکل و کمبودی روبرو نبوده اید و نمیشوید. چون تفنگ و سر کیسه دست خودتان است.

اکثریت مردم آزادیخواه و زحمتکش ایران هیچ جرمی مرتکب نشده اند تا از کسی بترسند و باکسی هم دشمنی ندارند. آنها سیاستهای دولت امریکا را مانده سیاستهای خود شما ضد انسانی و غیر قابل حمایت میدانند، حکومت جمهوری اسلامی خود عامل تحریم گرسنگی و ترساندن و تحمیل کردن این همه مشکلات و مشقات به کارگران و زنان و مردم زحمتکش است.

همین اخوند دروغگو، روحانی، در مجلس نظامس هم ظاهر شد و گفت کشور ایران از لحاظ امکانات مصرفی داخلی از تمام کشورهای دنیا ارزاتر است و طوری نشان میدهد همه جای ایران زیر سایه رژیم جمهوری اسلامی گل و بلبل است. این شیادان

ادامه

حق با روحانی شیاد و فاسداست، اما!

ابراهیم باتمانی

جرعت دارید حقیقت را به مردم بگوید که درحکومت روحانی صدها کارگر کولبر که برای تامین زندگیشان دهها کیلومتر در میان مین های باقیمانده از جنگ ایران و عراق و با تاریکی شب برای پیدا کردن یک لقمه نان برای خود و فرزندانشان تلاش میکنند ،حکومت توانها را میکشد و به کسی هم حساب پس نمیدهد؟ آیا میتوانید بگوید در حکومت من مبارزه گسترده کارگران وگرسنگان و محرومان و جوانان معترض در سراسر ایران را در این چهل سال و از جمله از دیماه به اینسو نیز سرکوب و به خاک و خون کشیدم؟ و هنوز دهها هزار نفر در زندان به سر میبرند و زیر شدیدترین شکنجه ، حبس و توهین دولت تو قرار دارند. آیا سران نیروهای سرکوبگر تو مالیات پرداخت میکنند یا نه؟ آیا شما معنویت و ثروت تان آن دنیا ی خیالی مفت دیگر تان است یا این دنیای واقعیت که تمام ثروت جامعه را بالا کشیده اید ای دزدهای کثیف اسلامی خدا پرست!.

آقای رئیس جمهور فاسد!، میتوانید برای مردم توضیح بدهید که خامنه ای و خودت و دیگر سران قوه دزدتان چقدر سرمایه ، پول و امکانات در اختیار دارد؟ میشود برای مردم توضیح بدهید سران حکومت ، اخوندها و نهاد های سرکوبگرتان چقدر سرمایه دارند؟ میتوانید توضیح بدهید چرا زنان مخالف با حجاب را روانه زندان کرده اید؟ در حالی خود تو مشهور کشک "حقوق شهر وندی" اسلامی را نوشته اید. میتوانید توضیح بدهید چرا کامیون داران در زندان هستند و آنها چه جرمی مرتکب شده اند؟ چرا معلمان و فعالان محیط زیست در زندان بسر میبرند؟ آیا حاضر هستید این را بپذیرد دولت شما در سرکوب و ترور مخالفان دست داشته است؟ آیا عامل فقر و نداری ، بیکاری ،زدیدین دست رنج کارگران و محرومان شما نیستید؟ آیا تو عامل کشتن، بیخانمانی ،اوراگی ، کودک ازاری، شلاق زدن کارگران هپکو در اراک ، پرداخت نکردن دستمزد کارگران نیستی؟

جناب روحانی جادوگر! ، اگر شرافت و جرعت داری به مردم حقیقت را بگو که: "دولت من ،سران حکومت و شخص خامنه ای همه دزد و فاسد هستیم، و ما زندگی حرمت و کرامت مردم آن جامعه را به باد فنا داده ایم؟"

جناب رئیس جمهور فریب کار چند روز پیش در یک مناظره تلویزیونی گفت "تعدادی هستند که مردم را فاسد" میکنند. او درست میگوید ، اما طنز تلخ اینجا است که یکی از سر دستهای فاسد و جنایت جمهوری اسلامی آمده است در باره فساد کردن مردم هذیانگوئی میکند. قضیه اینجاست او و کل سران رژیمش جز سر دسته های فاسد جامعه ایران میباشند.

باید از این اخوند فریبکار و یکی از پایه گذاران رژیم فاسد جمهوری اسلامی بپرسیم: کسانی که "مردم را فاسد میکنند" چه کسانی هستند؟ آیا این تعداد فاسد اسم ندارند که به مردم معرفیشان کنید؟ جایگاه و موقعیت کاری و شغلیشان را میتوانید توضیح بدهید؟ تو که "دولت هستی چرا به جرم اینکه تعدادی دارند مردم را فاسد میکند آنها را بازداشت نمیکند؟

بگذار بگویم آقای شیخ پشمیدین ،مردم ایران به خصوص زنان، کارگران ،ازادخواه ها،کمونیستها ،معلمان و اکثریت ان جامعه برای حرفهای شما و سران حکومت، و رهبر معظم تان ،سر دسته قاتلان و دزدها تره خورد نمیکنند و فریب پاوه گویی و هارت و پورت شما را نمیخورند. عملکرد و جنایتهای شما را در عمل دیده اند چه مصیبت هایی از دست حکومت عدل اسلامیتان کشیده اند. زندگی مردم را به قهقرا برده اید. "مردم" را شما فاسد کرده اید، با دزدی و جنایت و آدمکشی و دروغ و ریاکاریتان هر روز فساد به زامحه تزیق میکنید!

جناب رییس جمهور شما و سرانتان تمام هستی و نیستی اکثریت مردم را به یغما برده اید. جناب روحانی دروغگو ،در طول این چند سال که شما دولت و قدرت را در دست دارید ، آیا میتوانید بگویید چند صد نفر را اعدام کرده اید؟ میتوانی آمارش بدهید چند صد هزار زندانی در زندانهای کشور به سر میبرند؟ میتوانید توضیح بدهید به چه جرمی کارگران اقا دره را شلاق زدند و دوباره برای کارگران هپکو حکم پیشرفته شلاق صادر کرده اید؟ میتوانید گزارش عملکرد دولت را در مورد کمک رسانی به زلزله زدگان غرب کشور را به مردم گزارش بدهید؟ آیا

ایجاد تشکلهای کارگری مستقل از دولت یک ضرورت مبرم کارگران!

حق با روحانی شیاد و ...

دیگر نمیگویند مردم به خصوص کارگران و اکثریت جامعه کارد گرانی حتی از استخوانشان هم عبور کرده، میلیونها نفر حتی نان شب هم به سختی گیرشان میاد. در حالی که سرمایه داران انگل و آخوندهای میلیاردر و مفتخور پولشان از دیوار بالا میروند. این گله های سرمایه دار و آخوند در ناز و نعمت و با امنیت کامل زندگی خدایی میکنند و بعد به مردم فقیر میگویند صبر داشته باشید خدا بزرگ است! همه چیز به زودی خوب میشود!

اقای آدم کش خجالت نمیکشید این همه دروغ را به این مردم شرافتمند تحویل میدهید؟ شما چهل سال است به جامعه ایران وعده و وعید پوچ میدهید بدون اینکه کار مثبتی را انجام داده باشید. خودتان خوب متوجه شده اید دیگر کارگران زنان جوانان، برای نابودی و سرنگونی شما روز شماری میکنند این تصمیم نهایی اکثریت بالای از مردم مبارز و زحمتکش و متفکر و منجر ایران میباشد. برای طبقه کار و مردم زحمتکش و شرافتمند هیچ راه دیگر برایشان باقی نمانده است به جز نابودی جمهوری اسلامی با تمام جناحهایش.

فراخوان من به تمام کارگران و زنان و جوانان، ازادخواهان برابری طلب، معلمان دانشجویان، و انسانهای شرافتمند این است به حزب سوسیالیست انقلابی ایران بپیوندید و با هم این رژیم فاسد را سرنگون کنیم. دنیای آزاد و برابر را بسازیم.
زنده باد سوسیالیسم!

چند خبر و گزارش کارگری و توده ای در هفته ای که گذشت

عزیز آجیکند

اخبار و گزارشات کارگری این هفته را با آغاز دور سوم اعتصاب کارگران خط وابنیه فنی راه آهن در برخی از استان های ایران آغاز میکنیم....

دور سوم اعتصاب کارگران خط و ابنیه فنی راه آهن در برخی از استان های ایران از جمله هرمزگان، شاهرود، دامغان، سمنان، زاگرس و لرستان با برپایی جمععاتی در محوطه محل کارشان در روز شنبه پنجم آبان، آغاز شد. این اعتراضات در پی پرداخت نشدن سه ماه دستمزد و شش سال حق سنوات ۶۵۰۰ پرسنل خط و ابنیه فنی راه آهن انجام شده است. پیشتر شورای هماهنگی کارگران و کارکنان نگهداری خط و ابنیه فنی راه آهن از تحقق نیافتن وعده های مسئولان برای پرداخت مطالبات شان انتقاد کرده و نسبت به برگزاری اعتصابی چند روزه هشدار داده بود.

ریزش دیوار یک بیمارستان در کهریزک ۴ کشته برجای گذاشت

به گزارش روزنامه های داخلی تعداد مجروحان این حادثه متأسفانه ۵ تن بوده است. این حادثه در ساعت ۱۰:۳۰ صبح روز شنبه پنجم آبان، در منطقه قاسم آباد کهریزک اتفاق افتاد است. گفته می شود علت اولیه حادثه، بارندگی و سست شدن دیوارهای فونداسیون و فروریختن آنها بوده است.

صدور احکام زندان و شلاق تعلیقی برای ۱۵ کارگر کارخانه هپکو در اراک

برای ۱۵ کارگر کارخانه هپکو، به اتهام هایی مانند «اخلال در نظم عمومی» و «تحریک کارگران به تظاهرات»، احکام زندان و شلاق تعلیقی صادر شد. براساس حکم شعبه ۱۰۶ دادگاه کیفری اراک، این کارگران به تحمل یک تا دو سال و شش ماه زندان و ۷۴ ضربه شلاق محکوم شده اند. نزدیک به یک هزار کارگر کارخانه خصوصی سازی شده هپکو در اراک در ماه های اخیر و از جمله در اردیبهشت سال جاری با اعتصاب، تجمع و راهپیمایی، خواستار تحقق مطالبات صنفی خود شده بودند. پرداخت نشدن دستمزد و سایر مطالبات کارگران در سالیان اخیر، اعتراض آنان را به همراه داشته است.

انتقاد کانون صنفی معلمان تهران از «ربودن غیرقانونی» هاشم خواستار

کانون صنفی معلمان تهران در اطلاعیه ای با انتقاد از آنچه «ربودن غیرقانونی» هاشم خواستار، عضو کانون صنفی معلمان خراسان رضوی، نامید، نگهداری اش در بیمارستان اعصاب و روان «این سینا» در مشهد را «حبس» این فعال دانست. آقای خواستار پس از بازداشت در اول آبان ماه، در بیمارستان ابن سینا در مشهد بستری شد و خانواده اش تنها در روز پنجشنبه گذشته با او ملاقات کرده اند. این تشکل با اشاره به بازداشت هاشم خواستار نوشت: این اتفاق می تواند پیش درآمد به توصیف این تشکل، حوادث دهشتبار جدیدی باشد که بدون شک از تحمل جامعه ملت به کنونی خارج است. کانون صنفی معلمان تهران با اشاره به قتل های زنجیره ای در دهه ۷۰ خورشیدی افزود: هرگز از یاد نمی بریم جنایات عناصر به اصطلاح خودسری که دست به پرونده سازی و ترور فعالان مدنی می زدند. در این حال، صدیقه مالکی فرد، همسر هاشم خواستار، روز دوشنبه به رادیو فردا گفت که نهادهای امنیتی به او گفته اند تا زمانی که با رسانه های خارج از ایران گفت و گو کند، امکان ملاقات با همسرش را نخواهد داشت.

انتقاد ها از «ربودن» هاشم خواستار؛ «پاسخ خواسته های برحق، بازداشت و تیمارستان نیست

گروه اتحاد بازنشستگان، جمعی از معلمان عدالتخواه و گروه ۱۹ اسفند در اطلاعیه ای از ربودن و بستری اجباری هاشم خواستار، فعال صنفی معلمان در بیمارستان انتقاد کردند. آنها در این اطلاعیه که در شبکه های مجازی انتشار یافت، نوشتند: پاسخ خواسته های برحق، بازداشت و تیمارستان نیست. این سه گروه این اقدام را عملی «زشت و غیرانسانی و مصداق بارز شکنجه» دانستند و این پرسش را از مسئولین مطرح کردند که چرا به جای پاسخگویی در برابر نیازهای معلمان، کارگران، پرستاران، بازنشستگان و دیگر معترضان جامعه، با خشونت و بازداشت پاسخ می دهند؟ آنها همچنین خواستار آزادی هاشم خواستار شدند و نیروهای امنیتی و قضایی را مسئول حفظ سلامت جسمی و روانی او دانستند.

ادامه

نه شاه نه شیخ!، نه قومی نه مذهبی! مرگ بر جمهوری اسلامی!

چند و خیر گزارش کارگری و....

تایید حکم پنج سال و سه ماه زندان ابراهیم مددی در دادگاه تجدیدنظر انقلاب تهران

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران اعلام کرد که حکم پنج سال و سه ماه زندان ابراهیم مددی، نایب رئیس این تشکل کارگری، در دادگاه تجدیدنظر انقلاب تهران تایید شده است. ابراهیم مددی در روز نهم اردیبهشت سال ۹۴، دو روز پیش از روز جهانی کارگر، به دست ماموران وزارت اطلاعات در منزل خود بازداشت و به بند ۲۰۹ زندان اوین منتقل شد.

کارگران پتروشیمی فارابی از ۱۰ روز پیش در اعتصاب هستند

کارگران پتروشیمی فارابی در اعتراض به تعویق در پرداخت مطالبات مزدی و اجرا نشدن طرح طبقه‌بندی مشاغل، بیش از ده روز است که در اعتصاب به سر می‌برند. این سومین دور اعتراض کارگران پتروشیمی فارابی است و آنان از روز ۲۸ مهر ماه ضمن دست کشیدن از کار اقدام به برگزاری تجمع کرده‌اند. این کارگران گفته‌اند: وعده‌هایی در تابستان داده شد که مشکلات تولید و تهیه مواد اولیه حل می‌شود و به دنبال آن، طرح طبقه‌بندی مشاغل نیز اجرایی خواهد شد، اما هیچ کدام به نتیجه نرسیده‌است؛ لذا تصمیم گرفتیم بار دیگر دست به اعتراض بزنیم.

سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت‌تپه در بیانیه‌ای صدور احکام زندان و شلاق برای ۱۵ کارگر کارخانه هپکو در اراک را محکوم کرد.

سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت‌تپه با اعلام اینکه حمایت از کارگران هپکو، «وظیفه طبقاتی کارگران» است، نوشت: در این دنیا، همه چیز وارونه است؛ به جای محاکمه صاحبان سرمایه، که دسترنج کارگران را غارت می‌کنند و باید در دادگاه به محاکمه کشیده شوند، کارگران را مورد محاکمه قرار می‌دهند و کارگران باید متحمل ضربات شلاق شوند. این سندیکا با اشاره به اینکه نباید اجازه داد زندگی کارگران و خانواده‌هایشان «زیر سایه شوم احکام سیاه» پاپیال شود، خواستار اتحاد و تشکل کارگران شد.

در میان خیرها**صدور حکم اعدام برای یک کودک**

روز چهارشنبه یک کودک به نام پویان در یکی از دادگاه‌های رژیم جمهوری اسلامی به اعدام محکوم شد. قابل ذکر است که این کودک در زمان ارتکاب جرمی که مرتکب شده بود تنها ۱۷ سال سن داشته است.

بیکاری ۳۰ هزار پرستار به دلیل صادر نشدن مجوز استخدام

دبیر کل خانه پرستاری ایران با بیان اینکه به دلیل محدودیت مالی و ندادن مجوز استخدام ۳۰ هزار نفر نیروی پرستار بیکار در ایران داریم، گفت که برای دریافت خدمات پرستاری مناسب باید نسبت جمعیت به پرستار ۴ باشد که متوسط دنیا به ازای هر هزار نفر ۶ پرستار است؛ اگر بخواهیم حداقل نیروی پرستار به ازای جمعیت ۸۰ میلیونی داشته باشیم، باید ۲۴۰ هزار پرستار در سراسر ایران مشغول به فعالیت باشند این در حالی است که تنها در حدود ۱۶۰ هزار پرستار مشغول به ارائه خدمات بهداشتی درمانی هستند.

افزایش مرگ‌های بیمارستانی به دلیل کمبود کادر پرستاری

کمبود نیرو باعث افت کیفیت خدمات پرستاری می‌شود و پرستاران را از نقش‌های آموزشی، حمایتی، پژوهشی، وکالتی و مشاوره‌ای دور می‌کند و باعث عدم دسترسی کافی مردم به خدمات پرستاری شده و نارضایتی به همراه خواهد داشت... کمبود پرستار، علاوه بر فشار کاری، باعث فرسودگی شغلی و افزایش میزان خطاهای پرستاری و در نتیجه افزایش مرگ و میرهای بیمارستانی خواهد شد.

نقش ۹۰ درصدی زنان در مشاغل خانگی

بر اساس اعلام رسمی وزارت تعاون بیش از ۹۰ درصد شاغلان در بخش کسب و کارهای خانگی زنان هستند. اما با این وجود دستمزد زنان نابرابر و ناکافی‌ست و با مشکلاتی چون نداشتن بیمه روبه‌رو هستند.

متحدانه و قدرتمند به احکام زندان و شلاق علیه**کارگران هپکو اعتراض کنیم**

دستگاه قضائی بعد از رسوایی ای که به دنبال صدور حکم شلاق علیه کارگران آق دره با به راه افتادن اعتراضات داخلی و بین‌المللی به این حکم عهد عتیقی و ضد بشری برای خود رقم زد، یک بار دیگر به خاطر اینکه حفاظت از سیستم چپاولگرانه و دزدان و غارتگران حاکم برایش بیش از هر چیز و از جمله آبرو و حیثیت (نداشته اش) با اهمیت تر است، اقدام به صدور حکم شلاق برای انسانهائی کرده است که تحت حاکمیت آنها به شرایط فقر بیش از ۱۰ برابر زیر خط فقر کشیده شده‌اند و با این حال در اعتراض به پرداخت نشدن همین مبالغ ناچیز و شرم آور برای حاکمان، مورد سرکوب و بازداشت واقع شده‌اند.

این برخورد ضد کارگری و ضد بشری دستگاه قضائی باید از جانب همه کارگران، معلمان، مزدبگیران و همه مردم آزادیخواه چه در داخل و چه در سطح بین‌المللی محکوم و مورد اعتراض قرار بگیرد.

انجمن صنفی کارگران برق و فازکار کرمانشاه

8/8/1397

www.anjomanbfbk.blogfa.com

anjomanbfbk@

کوبانی: پیروزی، مخاطرات بازتکثیر پاسخ سلام زیجی به سوالی در میزگرد نشریه کمونیست ماهانه "کوبانی، تجاربها، درسها و چشم انداز آن"

سلام زیجی

توضیحی بر ضرورت باز تکثیر این گفتگو:
اکنون چهار سال است از رویداد تاریخی کوبانی می‌گذرد. در بهبوه نبرد کوبانی دیدگاه‌های سیاسی متفاوت، نیروها، جنبشها و دولتهای مختلف هر کدام از زاویه منفعت و افق طبقاتی و جنبشی خودشان به این رویداد مشخص برخورد نموده و در صدد تاثیر گذاری بر آن در جهت مورد نظر خود بودند. روشن است که در نهایت، همچنانکه اکنون اثبات شده است، بنظر صف آزادیخواهان و کمونیستهای که به رنگ ناسیونالیسم در نیامدند و نیروی آن جنبش نشدند، در این روند، همراه با دختر و پسر و مردم قهرمان جنگیده علیه داعش و در پیرویه رویدادهای تاکنونی، "روژاوا"، (کردستان سوریه)، اگر چه بر داعش پیروز نسبی بدست آمد، اما به دلیل هدایت کل این روند از جانب رهبری پی د به سوی پروژها و سیاستهای امریکا و همزمان دولت بشار اسد، و پیش کشیدن طرح مضحک "فدرالیسم دمکراتیک" کل سرمایه ان مبارزه و قهرمانی های کوبانی نیز در کاسه همان افق و جنبشی رفت که هر گز توان به پیروزی رساندن خواست و مطالبه آزادیخواه شهروندان از جمله بترای رفع ستم ملی را نداشته و ندارند. بدین ترتیب کمونیستها و صف آزادیخواهان حامی آزادی و برابری و مخالفین نقش و دخالت جنایتکارانه دولت امریکا و اسد و جمهوری اسلامی و غیره در این تحولات با ناکامی و شکست روبرو شدیم. لیست کسانی که به صف چپ ناسیونالیستی پیوستند و حتی سازمان و کپی برداری الگوی نامربوط "جنبش خلقها در ایران" درست کرده اند، به همراه نسلی از انسانهای دیگر که تا دیروز بجز آزادی و برابری و حکومت کارگری و سوسیالیسم به هیچی رضایت نمی دادند اکنون در مقابل چشمان ما قرار دارند که متاسفانه همه در کنار هیاهوی "کوبانی" و "عفرین" و "بژی روژاوا" تن داده اند به همکاری عملی با امریکا و اسد و حتی جمهوری اسلامی. مخاطرات که در گفتگوی زیر چهار سال پیش پیش بینی شده بود متاسفانه امروز در کردستان سوریه به یک واقعیت تبدیل شده است. این رویداد بسیار مهم درسهای بسیار گرانبهای برای شهروندان و هر نیروی جدی

سوسیالیست و آزادیخواه دارد که باید با چشمان باز آن را دید و از آن آموخت.

در هر صورت مطالعه مجدد این گفتگو، که در جریان نبرد گرم و خونین کوبانی چهار سال پیش انجام گرفته و ارزیابیهای درستی از آن رویداد و مخاطرات بدست داده است، به گونه ای میتواند برای ما و جنبشمان، که بنظرم دیر یا زود در کل ایران نیز با داعش نوع شیعه جمهوری اسلامی در بعد دیگری با تکرار چنین سناریوهای روبرو خواهیم شد، میتواند مفید واقع گردد. مفید واقع خواهد شد اگر از آن درس درست بگیریم، اگر اجازه ندهیم از همین امروز دست تمع و جنایتکارانه امثال امریکا و دولتهای منطقه و جنبشهای ارتجاعی اسلامی و ناسیونالیستی بر آن روندی که ما میخواستیم برای پایان دادن به جمهوری اسلامی جانی تر از داعش در ایران به سر انجام برسانیم، غلبه پیدا کنند و مبارزه و تلاش و قربانیهای میلیونها انسان مبارز را دوباره با ناکامی و شکست مواجه سازند.

"کوبانی، تجاربها، درسها و چشم انداز آن"

کمونیست ماهانه: مقاومت قهرمانانه در کوبانی وارد چهل و پنجمین روز خود شده است. تصویر عمومی شما از مقاومت کوبانی چیست؟ آیا این مقاومت میتواند به پیروزی برسد؟ آیا مخاطراتی بر سر راه کوبانی به منظور به شکست کشاندن یا به بیراه بردن آن وجود دارد؟ این مخاطرات کدامند؟

سلام زیجی: تا همین لحظه، کوبانی "در منطقه محدود جغرافیایی" با مقاومت قهرمانانه، پیروزیها و دستاوردهای بسیارعظیم و بزرگی برای خود و کل جنبش آزادی و برابری بدست آورده است. ۴۵ روز نبرد نابرابر را در مقابل نیروی جنایتکار خلافت اسلامی (داعش)، که حمایت بی دریغ تسلیحاتی-اطلاعاتی- پزشکی ترکیه را نیز داشته است، یک تنه و با اتکا به سازماندهی یک نبرد توده ای چنان ضربات نظامی، سیاسی و روانی

مهلکی به داعش وارد کرده که نمونه آن در هیچ جبهه ای دیگری نه در سوریه و نه در عراق سراغ نداشته و نداریم. اگر داعش تماما در عراق و سوریه هم شکست بخورد بنظر من علل و منشا روند این شکست را باید از کوبانی شروع و جستجو کرد. سیمای منطقه و به ویژه اوضاع دو کشور عراق و سوریه، که در پی سیاستهای جنایتکارانه امریکا و دیگر قطبهای جهانی و دولتها و اپوزسیون ارتجاعی در ورطه سناریو سیاه خونین اسلامی، قومی، گانگستر بازی و استیصال کامل جامعه فرو رفته است و هیچ روزنه ای از امید، مبارزه، مقاومت و نفس مدنیت برای این جوامع باقی نمانده است، کوبانی یک چهره درخشان را از خود به نمایش گذاشته است، و به نوری در انتهای این تونل سیاه و به امیدی در این ویرانگری وحشیانه تبدیل شد. اگر کوبانی و مقاومت درخشان آن نبود فاکتور استیصال و یاس تحمیل شده به مردم و افسار گسیختگی خونین اسلامی و قومی شرایط به مراتب سیاه تری را به منطقه تحمیل می کرد. بازیگران اصلی و مسلح در منطقه، دولتی و غیر دولتی، اسلامی، قومی و ناسیونالیستی، جز جنایت، آدمکشی، چپاول ثروت جامعه، ترور، خونریزی و سلب اراده از مردم هیچ نقشی دیگری نداشته و ندارند. چنانچه نبرد توده ای کوبانی علیه داعش شکل نمی گرفت، آن افق و آرمان و سیاست و بند و بست هایی که این امکان را داد تا داعش عروج کند و با سرعت برق آسا این همه شهر و منطقه را به کنترل خود در آورد، توانست "پیشمرگ" را در یک چشم به هم زدن در مناطق وسیعی فراری دهد و فاجعه شنگال را بیافریند، و قبل از آن موسل و بخش زیادی از مناطق و ارتش عراق را منهدم کند، امروز شاهد فجایع و پیشروی به مراتب بیشتر داعش در کل منطقه از جمله در عراق و کردستان عراق میشدیم.

بقیه بازیگران منطقه از جمله نیروهای قومی و اسلامی مسلح که مجبور شده اند با داعش بجنگند خود محصول و بخشی از سناریو سیاهی هستند که داعش کنونی مخلوق آن هست. بخشی از اهداف، نیرو و سیاستهای پلید، و ضد انسانی غرب، دولت ترکیه - ایران - عربستان سعودی - بشار اسد و حکومت دست ساز و مرتجع شعبه و فدرالی در عراق هستند.

ادامه

زنده باد آزادی، برابری، سوسیالیسم!

ناسیونالیستی در “مبارزه مسلحانه” و خرافه ملی گرایی و سیاست امریکائی غالب بر احزاب بورژوا اسلامی و ناسیونالیستی ندارد. در بعد جهانی نیز جلب حمایت میلیونها زن و مردم آزادیخواه، تظاهراتهای دهها هزار نفره در اقصی نقاط دنیا، جلب حمایت صدها شخصیت و نهاد کارگری و چپ، روی آوری و شرکت مستقیم تعداد زیادی در نبرد کوبانی و تعدادی از کمونیستها و آزادیخواهان غیر کرد زبان در آن مقاومت جان باخته اند، همه گویای اهمیت جهانی مقاومت مردم کوبانی و تفاوت آن با دیگر نقاط در جریان مقابله با خلافت اسلامی بود و گویای خصلت فرا محلی، چپگرایانه و پیشرو تر از دیگر سنتها و جریانها ناسیونالیست کرد است. این مبارزه اهمیت بسزای در مبارزه قهرمانانه و توده ای علیه تروریستهای آدمکش، ضد زن، ضد آزادی و انسانیت یک حکومت اسلامی داشت. برای حقیقت جویان واضح است که جریان تروریستی “داعش” نیز پرورش یافته دست امریکا و دیگر حکومتها و احزاب هم پیمانانشان است که با تفاوت بسیار اندک همانند داعش ضد زن، ضد چپ، ضد رفاه همگانی، ضد آزادی و حامی تداوم خانه خرابی مردم و آدمکشی و دزدیدن و چپاول اموال مردم و ثروت جامعه هستند. جنگ اینها با هم جنگ خانواده بورژواها با حربه اسلام و ملت پرستی در شکل بسیار ارتجاعی و وحشیانه آن است و ماهیتا یکی هستند. یکی گردن میزند و دیگری در خیابان اعتراضات را به رگبار میندند.

میخواهم تاکید کنم، مستقل از این که آینده و سر نوشت کوبانی و مردم منطقه و نیروهای درگیر در نبرد کوبانی علیه داعش به کجا خواهد انجامید، بعدا به مخاطرات پیش روی آن اشاره خواهم کرد، تا این مقطع کوبانی به عنوان سمبل و الگویی مثبت یک مبارزه توده ای سازمان یافته و مسلحی که به نیرو و قدرت خود و به دستاوردهای تاکنونی اش در منطقه متکی بوده، و متفاوت با اپوزسیون ها و سنتهای دیگر در منطقه توانسته به روزنه امید و مایه افتخار بزرگی در شرایط ویرانگر و آشوب و کشتار وحشیانه تحمیل شده به مردم سوریه و عراق تبدیل گردد. همه این عوامل و دستاوردها و نبردها به معنی پیروزی بدون تردید مقاومت کوبانی بر داعش، امریکا، ترکیه، ایران، عربستان و حکومت اقلیم کردستان عراق است. این پیروزی تنها

الگو و تفاوت امروز کوبانی در تقابل با سنت ها و ارتجاع اسلامی، در یک دوره و شرایط تاریخی دیگر و بعد از سه دهه، کم و بیش در چهار چوب مقاومت و مبارزه توده ای و مسلحانه ما کمونیستهای متشکل در کومه له و حزب کمونیست قدیم دوره اواخر دهه پنجاه و دهه شصت شمسی در کردستان ایران علیه جمهوری اسلامی و دیگر جریانها اسلامی و ناسیونالیسم کرد بود. نبردهای وسیع و بی ابهام و چندین ساله ما علیه جمهوری اسلامی، مقاومت ۲۴ روزه سنندج، کوچ مریوان، وارد شدن دسته های مسلح زنان به نبرد علیه حکومت اسلامی و مکتب قرانی ها و هژمونی طلبی و اعمال جنایتکارانه حزب دمکرات از جمله نمونه و سمبلهای پیشرو مبارزه توده ای و ملیتانت و قهرمانانه جنبش ما در آن مقطع بود، جنبشی که بجز خود به هیچ دولت و ارتجاعی متکی نبود بلکه در تقابل با آنان قرار داشت. اما هنوز هم احزاب موجود کردستان ایران با وجود بی ربطی شان به آن تاریخ و تحولات آن دوره برای مقاصد کنونی خود از دستاوردهای آن زمان استفاده میکنند. ریشه و جایگاه و اهمیت مبارزه امروز کوبانی و جریانها درگیر در آن نبرد با هر تفاوتی که با تاریخ کمونیستی آن زمان ما داشته باشد، از نظر سیاسی، جنبشی و آرمانی تفاوت زیادی با آن تاریخ و ما دارند، اما از نظر ضدیتش با ارتجاع اسلامی، اتکا به مقاومت توده ای، نقش و موقعیت زن در مبارزه، و متصل نبودن یکجانبه و عقب افتاده به خرافه ملت پرستی، دفاع از آزادی و شرکت همگانی در اداره کردن جامعه، پرهیز از ورود به جنگ قومی-مذهبی و اعلام این که برای انسانیت و غیره می جنگند، به آن تجربه و سنت چپ، قهرمانانه و توده ای ما در ایران و کردستان ایران متصل است.

مقاومت، پیروزی و تاریخ کوبانی را نمی توان بدون حضور و نقش برجسته زنان و دختران مسلح و داوطلب در نبرد کوبانی مورد بررسی قرار داد. کوبانی پیروزی بدست آورده است چون در این پیروزی زنان و دختران جوان فرمانده و سازمانده این نبرد ستایش آفرین علیه داعش بوده اند. بخش مهمی از پیروزی کوبانی، هم در نبرد سنگر به سنگر و سخت علیه داعش و هم انعکاس و تأثیرات آن در جهان را مدیون حضور و نقش برجسته نیروی مقاومت و مسلحانه زنان در کوبانی است. نه تنها عامل مهمی در کسب پیروزی تا کنونی کوبانی بوده اند بلکه تأثیر مستقیم و بلاواسطه ای روی جنبش آزادی زن از جمله در کشورهای تحت حاکمیت اسلامپون شبیه داعش در عراق، ایران، سوریه، ترکیه، عربستان، کردستان عراق و بقیه گذاشته اند. این یک وجه مهم پیروزی کوبانی است که هیچ ربطی به ناسیونالیسم و سنت

کوبانی: پیروزی، ...

اما کوبانی و بقیه کانونهایی که در کردستان سوریه ایجاد شد با هر اختلاف و تفاوتی که با آن داشته باشیم تاریخ و سرنوشتش بسیار متفاوت با بقیه از جمله با دیگر نیروهای بورژوا ناسیونالیست کرد حاکم بر کردستان عراق و همچنین جریانها شیعه و سنی پوزسیون و اپوزسیون در سوریه و عراق بوده است. دقیقا به همین دلیل به یک ظرف و پتانسل رادیکال و مبارز و مقاومت توده ای تبدیل شد و در منطقه و جهان محبوبیتش بالا رفت و به الگو و اسطوره ی مقاومت مسلحانه و توده ای و آزادیخواهی تبدیل شده است.

تا جایی که به نبرد با داعش بر میگردد همه میدانند از آنجا که این مقاومت یک مقاومت مسلحانه توده ای و متکی به خود و منفعت عمومی مردم بود، خصلت و منشا آن به متفاوت بودن و به بی ربطی به سناریوهای ارتجاعی حاکم در منطقه بر میگردد. چنین روند پیشرو و آزادیخواهانه ی، مستقل از سیاست ناظر بر جریانها چون “پ.ک.ک” یا “پ.ی.د” نفس این مقاومت توده ای، نه تنها محصول سیاستهای شکست خورده “نظم نوینی” امریکا و همچنین اهداف ناظر بر بازگشت و دخالت مجدد غرب به منطقه به بهانه داعش نیست بلکه درست در نقطه تقابل آن قرار گرفته است. به نظر من اساسا به همین دلیل نیز توانست مقاومت قهرمانانه خود را نشان دهد، و خصلت توده ای و رادیکال خود را حفظ کند و هم در بعد محلی و هم سراسری توانست اعتبار، محبوبیت و حمایتهای کم سابقه ای جلب نماید. در میدان نبرد مستقیم با داعش نیز به مراتب با اهداف روشن تر و اقدام شجاعانه تر، صادقانه تر و فداکارانه تر از بقیه از جمله در مقایسه با نیروی “پیشمرگ حکومت اقلیم کردستان عراق”، “ارتش آزاد سوریه”، “ارتش عراق” و “ارتش سوریه” که همه آنها محصول و منطبق با سیاستهای ارتجاعی امریکا، ایران، عربستان، ترکیه و تحمیل سناریو سیاه جنگ ویرانگر قومی و اسلامی هستند، توانسته پوزه ارتجاع اسلامی را به زمین بمالد و مورد حمایت و احترام همگانی قرار بگیرد.

این تفاوتهای فاحش گویای وجود ماهیت و سنت و اهداف متفاوت ناظر بر نبرد کوبانی با داعش را نسبت به دیگر مدعیان مبارزه با داعش نشان داد. این تفاوت، تفاوت بین سناریوی سفید و سناریوی سیاه است که با ارتجاع و کانگسترسیسم اسلامی و قومی همراه با اهداف پلید سیاسی، اقتصادی دولتها و احزاب موجود از جمله در عراق و سوریه، تماما خود را متمایز کرد. کوبانی، بر عکس آنها، با اهداف انسانی، آزادیخواهانه و بدور از نفرت قومی و اسلامی و متکی به حرمت انسانی و با منش برابری طلبانه با زن و جایگاه آن در دل این دوره سیاه و نیروهای آن پیام و الگوی دیگری را نمایندگی کرد و به همگان نشان داد.

کوبانی: پیروزی، ...

کردن مقاومت توده ای کوبانی و "کردهای سوریه" با جبهه ضد بشار اسد، همکاری با "ارتش آزاد" و به این منظور ارسال بخشی از نیروی "ارتش آزاد" به کوبانی، ممانعت از کمک تسلیحاتی به "پ.ک.ک"، هم جیتی بیشتر حکومت بارزانی با سیاستهای خود و بلاخره، خبری از بازگشت کوبانی و مردم کردستان به موقعیت "خودگردانی" نباشد، و مرزهای خود با کوبانی را که به هدف کمک به داعش تماما بسته بود و مانع هر نوع کمی به مردم کوبانی و خارج کردن زخمی ها و ملحق شدن مردم به مبارزین کوبانی بود، اکنون چهره ریاکارانه کمک به کوبانی را به خود گرفته و مرزهایش را باز کرده است تا همان اهداف اولیه و جنایتکارانه خود را در شکلی دیگری علیه کوبانی دنبال کند.

حکومت اقلیم و آقای بارزانی نیز به همین ترتیب و در راستای همان سیاستهای امریکا و ترکیه بعد از مرز بستن و خندق کنی ها به منظور ممانعت از ورود اورگان "کرد" سوریه و مقاومت کوبانی چهره کردایتی حکومت اقلیم را بیش از پیش رسوا کرد، و با ارسال هیئت "تحقیق" پارلمانی به کوبانی، برگزاری نشست دهوک با صالح مسلم و توافق بر سر دخالت دادن بقیه نیروها در اداره کردستان سوریه، مشخصا حزب برادر دمکرات کردستان سوریه و کسب امتیازاتی در این جهت و دادن تضمینهای بیشتر به ترکیه، از جمله با ارسال تعدادی به کوبانی میتوانند نفرت همگانی از جنایت ترکیه در کشتار معترضین اخیر را به فراموشی و بی خطری برای ترکیه هدایت کنند، بلاخره با دهول و زورنا ۷۰ نفری را با پرواز! و ۸۰ نفر دیگر که مجهز به سلاح سنگین هستند و با اعلام این که سلاحهای کمک گرفته غرب از جمله آلمان را هم با خود نبرده اند تا ترکیه را راضی کنند، مسیر مرزی چند صد متری "ابراهیم خلیل" را در چند روز طی کرده اند تا به ترکیه برسند! و وارد کوبانی شوند. بحث کمک جمهوری اسلامی به داعش هم به منظور تداوم جنگ و موجه کردن

ارتجاعی در پس پرده ارسال نیرو موجود نهفته است که قلب جایگاه تاریخی مقاومت ۴۵ روزه تاکنونی کوبانی را هدف گرفته است. در نهایت به زیان کوبانی و چهره آزادیخواهانه و مقاومت توده ای تاکنونی کوبانی تمام خواهد شد. آنها دنبال کج کردن مسیر مبارزه و فرمان ماشین ضد داعشی کوبانی به سوی هماهنگی با سیاستهای ارتجاعی غرب و همپیمانان در منطقه هستند. اگر موفق شوند کوبانی وارد دوره جدیدی از سر نوشت مبارزاتی خود خواهد شد که متفاوت با نقش برجسته تاکنونی آن خواهد بود. آنهایی که بانی عروج داعش و تحمیل جنگهای کثیف ملی و اسلامی و سناریو سیاه به مردم عراق و سوریه بوده اند، آنهایی که همه تاریخ حزبی شان و سیاسی شان ضدیت با آزادی و رفاه و امنیت و برابری انسانها بوده است، آنهایی که با جت های جنگی و نیروی مسلحشان بیش از یک ماه موزیانه نظارگر آگاهانه محاصره، سرکوب و بستن راههای ارتباطی، انسانی و پزشکی کوبانی بودند و آنهایی که دنبال شکست مقاومت همگانی در کوبانی بودند، شرم آورتر از آن هستند که امروز مدعی کمک به کوبانی و مانع "سقوط" کوبانی شوند و چنین شیادی را به مردم کوبانی و جهان بفروشند. اکنون به کوبانی کمک می کنند که آترا به رنگ خودشان در بیاورند و خصلت رادیکال و انقلابی آن را از درون تهی کنند.

مهمترین و نزدیکترین مخاطره همین مسئله است، دشمنان واقعی دیروز کوبانی امروز به دوست و نجات دهنده کوبانی تغییر چهره داده اند! این "دوستان" دروغین وقتی مقاومت قهرمانانه مردم کوبانی را دیدند، در ابتدا مداخله نکردند تا این مقاومت متحمل ضربات و تلفات سنگین انسانی گردد و با کمبود جدی تسلیحاتی، پزشکی و فرسودگی مواجه شوند، مجبور به پناه بردن به آنها شوند بعد تصمیم گرفتند که حال زمان مصادره آن مقاومت و بهره گیری در جهت منافع و سیاستهای شان و زمان بازی دیپلماسی و تحمیل خواسته های خود به آنها در ازا کمک تسلیحاتی و غیره فرا رسیده است. در نتیجه تصمیم به این گرفتند با پیوستن خود به آن نگذارند کوبانی "سقوط" کند.

هذیان گوئی امریکا مبنی بر اینکه "کوبانی هدف نیست" و ممکن است "سقوط" کند، به اینکه "اخلاقا" نمیتوان نظاره گر کوبانی بود تغییر جهت پیدا میکند. بعد از تامین منافع ترکیه و اعمال فشار بر نیروهای درگیر در کوبانی به هدف سمت سو دادن به پروژه های خود، شروع به بمباران مواضع داعش در حوالی کوبانی کردند. دولت فاشیست ترکیه نیز که متحد و تقویت کننده داعش بوده و هست، بعد از گرفتن امتیازاتی از ناتو و امریکا، از جمله سکوت در مقابل همکاری ترکیه با داعش از یکسو و از سوی دیگر تضمین وصل

شامل مردم کوبانی و مبارزین و مقاومت کنندگان آن نمی شود. این پیروزی برای کل جنبش آزادیخواهی در منطقه و جهان محسوب خواهد شد. این مبارزه قهرمانانه در تاریخ و ذهن ده ها میلیون انسان ماندگار و علیه ارتجاع جهانی و محلی باز از این سنت استفاده خواهد شد و همین امروز می تواند به الگویی در عراق و سوریه برای مردم و علیه همه اسلامی ها و قومپرستان و دشمنان آزادی و آزادی زن و کانگسترهای آدمکش تبدیل گردد. در نتیجه با اتکا به فاکتها و توضیحات ارائه شده، کوبانی و مقاومت آنرا پیروزمند ارزیابی میکند.

اما همزیان بنا به دلایل مختلفی که نزدیک به دو هفته ی است شاهدش هستیم، روند تازه ای شروع شده است که از نظر من روند منفی و مخاطره آمیزی برای کوبانی و گسترش دادن دستاوردها و پیروزیهای آن محسوب می شوند و این نگران کننده است. لازمه دقت و هوشیاری بیشتر و استقامت و مبارزه در قامت همان استقامت و مبارزه قهرمانانه تا کنونی مردم کوبانی از جانب همه نیروهای آزادیخواه، حمایت کنندگان توده ای تا کنونی در دنیا و به طریق اولی هوشیاری و استقامت خود "پ ی د"، "ی پ ژ" و همه مبارزین شهر کوبانی را طلب می کند.

تلاش هدفمندی برای مصادره پیروزیها و قهرمانی های تاکنونی کوبانی از جانب نظاره گران و آرزوکنندگان شکست مقاومت توده ای کوبانی و پایان دادن به مقاومت توده ای یک شهر در مقابله با ارتجاع در جریان است. نباید این حقیقت که اراده انسان مبارز، مقاومت توده ای سازمان یافته و متکی شدن به مردم تشنه آزادی و رفاه و امنیت میتواند بر هر ارتجاعی چیره گردد، کوبانی سمبل و نماینده بارز تا کنونی آن در این دوره بوده است، در مقطعی که زیر فشار و ضرب ارتجاع قرار میگردد اجازه داد قربانی آنهایی گردد که تمام ماهیت و هدفشان ممانعت از عروج چنین روند آزادیخواه ای در جامعه است. با بوق و کرنا و هیاهو از هر سو به کمک کوبانی می شتابند! ظاهر این نمایش در شرایط بسیار سختی که کوبانی در آن بسر میبرد خوشایند و به نفع کوبانی و تقویت تسلیحاتی آنها در میدان نبرد نظامی با داعش به نظر می رسد. طبق این روایت نباید با این کمک ها و ورود ۲۰۰ یا ۳۰۰ ارتش آزاد و پیشمرگ به کوبانی مخالفت کرد! مگر نه این است که می خواهند با داعش بجنگند چرا باید مخالف بود؟! از این نظر اگر چه ممکن است از لحاظ نظامی- تسلیحاتی برای مبارزین کوبانی به وجود آید، اما واقعیت امر این است همانطوری که عدم همکاری موزیانه قبلی آنها به کوبانی یک امر سیاسی و استراتژیکی بود، تصمیم به کمک جدید آنها نیز اساسا یک هدف سیاسی و

کوبانی: پیروزی، ...

حضور خود در عراق و سوریه موجود است و از طرف دیگر تلاش میکند تا از کانال پ.ک.ک در تقابل با ترکیه سهم خود را از این دسیسه شرم آور و جنایتکارانه بیرون بکشد.

بدین ترتیب کل این کمک ها و اقداماتی که به منظور "کمک به کوبانی" از طرف امریکا، ترکیه، حکومت اقلیم، ایران و غیره به تحرک در آمده است چنانچه پ.ی.د، صالح مسلم، مردم قهرمان کوبانی و نیروهای آزادیخواه هوشیار نباشند ممکن است مسیر پیروزی و قهرمانانه کوبانی را به جایی ببرد که این حکومتها از روزها و هفته های اول با یورش داعش به کوبانی منتظر سقوط و شکست کوبانی و مقاومت توده ای بوده اند. کوبانی را نباید قربانی سیاستهای امریکا و نیروها مرتجع منطقه کرد. نباید گذاشت به روند و مسیر استیصال و جنگ اوباش قومی و اسلامی درگیر در جنگ با هم و یا با حکومت بشار اسد و حکومت ورشکسته ارتجاعی-فدرالی امریکا و جمهوری اسلامی تحمیل شده در عراق سوق دهند. کوبانی باید و همچنان الگو، اسطوره و روزنه امید برای مردم به دام افتاده در عراق و سوریه باشد. باید تلاش کرد استقلال، استقامت و متفاوت بودن کوبانی را با دیگر نیروهای درگیر در سناریو سوریه و عراق حفظ کرد.

کوبانی به هیچ بمباران هوای امریکا و ائتلاف، رفتن نیروی کمکی "ارتش آزاد" سوریه و پیشمرگ از کردستان عراق احتیاج نداشت و ندارد! کوبانی بارها اعلام کرد اگر دروغ نمی گوید مرزهایتان را بر روی ما و هزارها انسان داوطلب در اقصی نقاط دنیا که خواهان نبرد با داعش و پیوستن به مقاومت مردم کوبانی هستند باز کنید! گفت ما به نیروی شما احتیاج نداریم، اگر دروغ نمی گوید فقط سلاح سنگین و کمک تسلیحاتی برای ما بفرستید! اما این صداها از جانب همه دولتها و نیروهای مدعی "کمک" به کوبانی عامدانه شنیده نشد و بی پاسخ ماند. در مقابل این درخواستها اعلام شد که راههای کمک رسانی کردستان عراق به سوریه بسته شده است، باید هفتاد کیلومتر از مسیر داعش عبور کرد، ممکن نیست، هیچ امکان کمکی از راه زمینی نیست. هواپیما هم نداریم!

اما واقعیت این است که از روز اول نبرد و محاصره کوبانی توسط داعش هم از طریق زمینی و هم هوایی از هر سه مسیر کردستان عراق، ترکیه و سوریه امکان ارسال هر نوع کمک تسلیحاتی و حتی ارسال نیروی زمینی کمکی به کوبانی بود. ولی تمام درخواست های کمک بی جواب ماند! اما زمانی که از طریق افکار عمومی تحت فشار قرار گرفتند و با اعتراضهای خیابانی میلیونی روبرو گردیدند.

و همزمان تا مطمئن نشدن که در راستای سیاستهای خود برای "کمک" به کوبانی امکان و زمان باج گرفتنها و تامین منفعتهای ترکیه و امریکا و حکومت بارزانی فرا نرسیده است، کمک به کوبانی و اقدام به ارسال کمک های نقشه مند و کنترل شده مورد نظر خود، نه مورد نیاز کوبانی را شروع نکردند.

این سوالات همواره برای افکار عمومی مطرح بود که این مدعیون مبارزه با داعش چرا به منظور کمک به کوبانی حتی مناطق از دست داده خود در سوریه و عراق و کردستان عراق را هنوز از دست داعش آزاد نکرده اند؟ چرا شاهد شروع تعرض و ده ها نبرد جدی با داعش در سوریه و خود عراق علیه داعش در شرایطی که کوبانی تماما تحت فشار داعش بود نبودیم؟ چرا مانع لشکر کشی داعش به کوبانی با ایجاد جبهه های جدید نبرد و تعرض جدی از طرف حکومت اقلیم، ارتش آزاد و ارتش عراق و بقیه نبودیم؟ چرا همه نظارگر کوبانی بودند؟ و جنگنده های بمب افکن امریکا و ائتلاف، که اثبات شده است توان شکست داعش را ندارد و به تنها فرشته نجات و توجیه بی خاصیتی همپیمانان مسلح امریکا در سوریه، عراق و کردستان عراق تبدیل شد. چرا باید کوبانی به تنهایی و با چند صد یا چند هزار انسان کلاشینکف به دست باید قابلیت و توان سازماندهی سخت ترین و طولانی ترین نبرد قهرمانانه با داعش داشته باشد و پوزش را به زمین بمالد اما صدها هزار ارتشی و پیشمرگ و مجهز به انواع سلاح این چنین، وامانده و پوچ هستند. جز این است که جنگ واقعی و سر نوشت ساز میان آنها و داعش در جریان نیست، غیر از این است که آنها به وجود داعش، ولو در شکل ضعیفتر برای تداوم سیاست خود و بی اراده کردن توده مردم و بند و بستهای خود و چپاول ثروت جامعه و ساکت کردن مردم معترض تحت کنترل خود نیازمیرم دارند. اما مقاومت کوبانی درست در نقطه مقابل همه این نیروها و اهدافها قرار گرفته است، به همین دلیل واقعی نیز مورد بی مهری، تحمیل فشارسنگین تروریستها، بستن مرز و عدم ارسال هیچ کمک جدی از جانب همه دولتها و نیروهای منطقه قرار گرفت.

واقعیت این است که امریکا و نیروهای "سرکش" از جمله وجود نیرو و مبارزه و مقاومت توده ای مسلحانه و آنهم در شکل و شمایل چپی آن را تماما در نقطه مقابل اهداف خود در خاورمیانه و منطقه می داند. نیرویی که نمی خواهد به ابزار امریکا و بقیه تبدیل شود و تعلق به روند ارتجاعی بورژوا اسلامی - قومی و ناسیونالیستی از نوع طرفداران حاکمیت "دمکراسی- فدرالی" نباشد راتحویل نمیگیرد چون اهدافی آن تامین نخواهد شد. هیئت حاکمه امریکا و انگلیس، فرانسه، ترکیه، عربستان و ایران برای پیشبرد سیاستهای خود به نیروهایی نیاز دارند که کمک میکنند سیاست

و اهداف و منافع اقتصادی آنها را تامین و حراست کنند، آنها کانگستر و مزدور می خواهند نه احزاب و جنبشهای سیاسی و نه جامعه آزاد و سکولار مستقل و متکی به خود. آنها جریاناتی را میخواهند که تمام هزینه جنگ و بمب افکن هایشان را بدون مقاومت از راه چاهای نفت و ثروت باد آورده آن منطقه تامین و باز پس بگیرند. آنچه که امروز در خاورمیانه می بینیم، جنگها و جنایتهای دینی و قومی، وجود حاکمیتهای مستبد و سرکوبگر تاریخا محصول دخالت و سیاستهای قدرتهای امپریالیستی و نوچه های آنها در منطقه بوده است. این جوامع همواره با جنگ و ویرانی و عدم پیشرفت، باز تولید آگاهانه خرافات مذهبی، ناسیونالیستی دست و پنجه نرم میکند و قربانی شده است. مقاومت و نبرد این دوره کوبانی خلاف این روند است به همین دلیل در صدد شکست و تغییر مسیر آن هستند. از اینرو اکنون خطر به بیراه بردن آن در پی ورود و دخالت مستقیم ترکیه و ارتش آزاد و اقلیم کردستان به کوبانی با سرکردگی امریکا بیش از پیش شده است.

همچنانکه اشاره کردم کوبانی تا این مقطع پیروزیهای بزرگی بدست آورده است. امیدوارم این پیروزیها در چهارچوب همان اهداف و سنت توده ای و مبارزاتی مستقل، متکی به خود با آزادی کامل کوبانی و شکست داعش در منطقه به سرانجام خود برسد. در این حالت بی تردید کوبانی بیش از پیش رابطه اش با جهان طرفدار آزادی و برابری و جهان مبارزه با تروریسم، جهان متمدن متنفر از قلدری امریکا، جهان منزجر از ارتجاع اسلامی و جهانی که کوچکترین نسیم آزادیخواهانه و انسانیت را در چپ و کمونیسم تداعی میکنند، به مراتب مستحکمتر و دستاوردی بسیار عظیم تر به ارمغان خواهد آورد.

اما اگر احزاب ناسیونال-چپ مناطق کردنشین سوریه و مقاومت کوبانی سرنوشت خود را به تصمیمات زندان ایمرالی گره بزنند، اگر به خواسته ها و فشارهای امریکا و ترکیه برای پیوستن به ارتش آزاد و جبه ضد بشار اسد تن بدهند و اجازه دهند الگو و سیاست های ناظر بر اقلیم کردستان برسیستم اداره جامعه و حاکمیت توده ای کانتونها غلبه پیدا کند و بلاخره اگر اجازه داده شود جمهوری جنایتکار اسلامی همانگونه که

حکم قرون وسطائی شلاق علیه ۱۵ کارگر شرکت هپکو را قویا محکوم و خواهان محاکمه و مجازات آمرین و عاملین صدور چنین حکم شنیعی علیه کارگران حق طلب شرکت هپکو هستیم

حکومتگرانی که با داعیه بوسه بر دستان کارگران، چهل سال پیش سرنوشت کشور را بدست گرفتند بار دیگر با صدور حکم قرون وسطائی شلاق علیه کارگران، بر طبل رسوایی خویش کوبیدند.

آنان با صدور حکم شلاق و زندان علیه ۱۵ کارگر حق طلب شرکت هپکو، دادخواهی کارگران را اقدام و تبلیغ علیه نظامشان خواندند و چشم در چشم میلیونها نفر از مردم ایران و جهانیان، بی هیچ ابا و پرده پوشی ایی نظام خود را نظامی ضد کارگر، ضد دادخواهی و مبتنی بر بردگی بی چون و چرای کارگران اعلام کردند.

آنان با صدور چنین حکمی، بار دیگر به ما کارگران اعلام کردند امنیت ملی و آن چیزی که حفظ نظم در این کشور خوانده میشود، چیزی جز تامین امنیت مشتی دزد و غارتگر و حفظ نظم مبتنی بر سلطه ستمگرایانه ی آنان به حق حیات و سرنوشت ما کارگران نیست.

این وضعیت ضد انسانی باید بر بیافتد، باید همه دزدان و غارتگرانی که شرکتهای و صنایع کشور را همچون غنایم جنگی در اختیار گرفته و آنها را به نابودی کشانده اند مورد محاکمه قرار گیرند. باید سیاستگذارانی که امروز یک جامعه هشتاد میلیونی را در بن بست لاعلاج اقتصادی فرو برده و فقر و فلاکت را در کشوری بسیار ثروتمند در ابعادی گسترده و میلیونی نهادینه و شریف ترین و مسنول ترین کارگران و معلمان کشور را به جرم عدالتخواهی و اعتراض به فقر و بی حقوقی، محکوم و یا به زندان انداخته اند مورد محاکمه قرار گیرند.

اینها تنها گوشه کوچکی از کيفر خواست ما کارگران ایران علیه سیستمی است که کارگران معدن آق دره را به تازیانه کشید و امروز ۱۵ کارگر هپکو را به شلاق و زندان محکوم کرده است.

اتحادیه آزاد کارگران ایران، علیرغم اینکه حکم زندان و شلاق علیه کارگران هپکو، هم تعلیقی است و هم در دادگاه تجدید نظر قابل تجدید نظر خواهی است اما نفس صدور چنین حکم شنیعی را یک گستاخی بی شرمانه علیه حق خواهی طبقه کارگر ایران ارزیابی میکند و بدینوسیله با جلب توجه سازمانها و نهادهای بین المللی کارگری به صدور چنین احکامی از سوی قوه قضائیه دولت جمهوری اسلامی، همبستگی خود را با کارگران هپکو برای دستیابی به مطالباتشان اعلام میدارد و خواهان لغو فوری احکام صادره علیه ۱۵ کارگر این شرکت و محاکمه و مجازات آمرین و عاملین شرایط بحرانی در شرکت هپکو می باشد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران - هفتم آبان ماه ۱۳۹۷

کوبانی: پیروزی، ...

تماما در عراق و کردستان عراق دخالت دارند و "صاحب خانه" هستند و اگر در سرنوشت کوبانی و مناطق کرد نشین سوریه نیز دخالت داشته باشند ، سر انجام کوبانی و همه مناطق کرد زبان سوریه به مسیری در نقطه مقابل تاریخ قهرمانانه تکنونی خود هدایت خواهد شد، من امیدوارم چنین نباشد! اما صد درصد مطمئن نیستم که چنین نخواهد شد، این مخاطرات واقعی و جدی است. رفع آن به عهده همه ما و جهان متمدنی است که در این ۴۰-۵۰ روز صدای کوبانی و جزئی از نبرد قهرمانانه کوبانی علیه خلافت جنایتکار اسلامی، امریکا، ترکیه و دیگر دشمنان مقاومت توده ای بودیم.

زنده باد کوبانی!

گرامی باد یاد همه جانباختگان نبرد کوبانی علیه وحوش اسلامی، "داعش"!

منبع: شماره هفتم نشریه کمونیست ماهیانه ۳۱ اکتبر ۲۰۱۴
باز تکثیر: شماره ۷۳ نشریه سوسیالیسم امروز

نشریه شنبه ها منتشر میشود

روزهای شنبه هر هفته نشریه "سوسیالیسم امروز" منتشر میشود. آخرین زمان برای ارسال مطالب برای نشریه روزهای پنجشنبه هر هفته است.

موازین انتشار مقالات در نشریه سوسیالیسم امروز:

- سردبیر در انتشار، رد و ویرایش مقالات آزاد است!
- مقالاتی در این نشریه منتشر میشوند که تنها برای این نشریه فرستاده شده باشد.
- مسئولیت مقالات با نویسندگان آن است.
- حداکثر حجم مطلب منتشره در نشریه دو صفحه آ ۴ با فونت ۱۲ میباشد.

مقالات و گزارشات خود را لطفاً به این آدرس ایمیل بفرستید:

S_zijji@yahoo.se

به ما کمک مالی کنید

از طریق این شماره حساب کمک های مالی خود را برای ما بفرستید.

SWEDEN
SEB BANK
50550056411

هر میزان از کمک مالی شما انسانهای مبارز و دلسوز مستقیماً به پیشرفت ما در جهت گسترش مبارزه خود برای آزادی و برابری و تداوم مبارزه همه جانبه تر خود به منظور سرنگونی جمهوری جنایتکار اسلامی کمک فوری خواهد کرد.

پولی سازی مدارس دولتی سدی بزرگ برای یادگیری و فشار مضاعف بر خانواده ها!

تینا خلیفه ای

پس از تاکتیک مدیران و مدبران مدرسه های دولتی برای پولی سازی مدارس دولتی با طرح هایی به نام کمک های مردمی برای مدرسه یا برای کلاس فوق العاده این بار دانش آموزان باید پول و وسایل تحقیق و کارهای عملی و درکل هزینه مدرسه را به جای دولت خودشان تهیه کنند. مدرسه حتی با گرفتن پول های هنگفت

از خیریان و اولیای دانش آموزان حاضر به تهیه ی وسایل استاندارد و به اندازه برای دانش آموزان نیست مثلاً دانش آموزان مجبورند سالانه بیش از یک میلیون تومان به مدرسه بپردازند و برای اردو های ورزشی یا تفریحی هم خرج خورد و خوراک و ماشین با خود دانش آموزان خواهد بود. اگر کسی هم شهریه یا هر نوع مبلغ پرداختی دیگر را کمی دیر پرداخت کند جلوی صد ها نفر دیگر نام او را میخوانند و او تحقیر و آزار نبود موقعیت مالی خانوادگی خود را بر دوش میکشد. با این همه فشار و حتی "قانون" شکنی و معادله ی پول نه کنفرانس های تحقیقاتی برای آن ها برگزار میشود و نه پروژه ای در تخصص رشته ی هر فرد برای یادگیری علمی و بهتر انجام میگیرد و وسایل آزمایشگاهی و فنی هم یا خراب و شکسته اند یا انقدر تعدادشان کم است که کل وقت کلاس گرفته میشود.

اگر دانش آموزان بخواهند به صورت پراگماتیک چیزی را آموزش ببینند. کتاب های درسی را در سطح آموزشی بالاتری قرار داده اند تا از دانش آموزان برای کتاب های فوق یا پیشرفته پول بگیرند و با کنفرانس هایی که درمورد موفق شدن در کنکور میگیرند به آن ها تضمین خواهند داد اگر کتاب های اضافه درسی و کلاس های فشرده برای آن ها برگزار نشود قطعاً شانس برای قبولی در کنکور و رسیدن به مقاطع دانشگاهی بالا نخواهند داشت. در این بخش نوجوانان و جوانان با تخریب هویتی و طبقاتی مواجه میشوند که باید حد درکشان را تا یک فرد ۴۰ ساله بالا بکشند که درک کنند غیر از آنها خواهر و برادرانی دارند که خرج هایی مشابه آنها دارند و پدر و مادر توانایی پرداخت این هزینه ها را ندارد و اگر هم داشته باشد باید چند ماه همه ی خانواده از خورد و خوراک و پوشاک خوب بگذرد و به طور خودمآنی ۸ شان گرو ۹ شان باشد.

اکثر افرادی هم که در مدارس دولتی یا نیمه خصوصی در حال تحصیل هستند از خانواده های متوسط یا کم در آمدند؛ افراد ثروتمند بچه های خود را به مدارس خصوصی میفرستند و در آنجا تمام خدمت گزار و زمین ی خواندن برای آن ها به خوبی فراهم شده است. همین موضوع باعث به وجود آمد بیشتر نابرابری در اجتماع و از طرف دیگری باعث فشار خانواده ها بر سر کودکان برای قبولی تیزهوشان و نمونه دولتی شده است. چون این مدارس به علت نمرات بالا و درصد امتیاز بالایی که آن ها از وزارت پرورده خواهند گرفت تقریباً رایگان هستند از دانش آموزان پول نمیگیرند همین باعث افزایش استرس دانش آموزان و عدم تمرکز آن ها برای درس خواندن خواهد شد و مدام نگران و متشنجند که دوباره کی باید پول به حساب مدرسه واریز شود و اگر نشود او باید چه سرکوفت هایی را تحمل کند؟!!

این موقعیت باعث افت تحصیل دانش آموزان فشار مالی به خانواده های کم درآمد و پر جمعیت میشود که تمرکز خانواده ها و مدیران مدرسه را از یادگیری راه و روش زندگی و دانش به نگران شهریه و عدم پرداخت آن باشند که آینده ی نسل بعدی را به تمامی ویران خواهد ساخت و از خانواده و مدرسه به جای محیطی آرام برای آندوختن دانش محیطی پر از تنش عصبانیت تحقیر و عقب ماندن از تمام چیزهایی میشود که تحصیل کنندگان برای پیشرفت نیاز خواهند داشت..

نه شاد نه شیخ، نه قومی نه مذهبی، نه ملی اسلامی ها، نه فدرالیست چی ها، نه اسلام مجامدینی، نه سیستم رعیت پروری پادشاهی، مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد سوسیالیسم! زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری!

ما فقط برای یک
پیروزی سوسیالیستی
مبارزه میکنیم!

بدون پیروزی سوسیالیسم
هیچ اعتراض و
"انقلابی" به نفع طبقه
کارگر و اکثریت جامعه
تمام نخواهد شد!

سلام زیجی

S_zijji@yahoo.se

کارگران، زنان، جوانان، مردم
مبارز و تشنه آزادی و برابری!

برای رسیدن به اهداف خود به صف
کارگران و سوسیالیستها، و به حزب
سوسیالیست انقلابی ایران بپیوندید!
این حزب، حزب شما است! حزب
سوسیالیست انقلابی را به جامعه
معرفی کنید و در حمایت از آن در
شکل محافل و دستجات مختلف خود
را سازمان بدهید، خود را با رهبری
حزب هماهنگ کنید، و بطور منظم
با ما در تماس
باشید. iransocialist2017@gmail.com

اخراج و بیکار سازی موقوف!